

av Øystein Hagen/ as Norske ord og bilder (int)/ www.nob.no

Hva var jobben? Tegneren Øistein Kristiansen-alias «Einstein» – er barneTV-stjerne i Østen. Mediafabrikken og Netron fikk offentlige filmmidler til å lage dataspill basert på hans tegninger og TV-klipp. Jobben var å skrive den sammenbindende fortellingen om Lille-Øysteins reiser til fem verdensdeler.

Hvem var oppdragsgiver? Netron

Når ble jobben gjort? September-oktober 2007

Lille-Øisteins eventyrlige reiser

av Øystein Hagen

Akt 2 Australia, scene 5

Den skjeggete, australske vandragen vokter porten

Soloppgang, fuglesang og apeskrik i regnskogen. Lille-Øistein (LØ) og hans reisefølge, kua Berit, kommer ut av hytta de ha overnattet i, tar på oppakningen, og begynner å gå.

LO og Berit (*synger i marsjtakt og i kor*):

– Mø-mø-mø-mø

To liter kefir og hjemmebakket brø'

mø-mø-mø-mø

får vi'kke godt snart må vi nok dø'

en-to-tre-fir-kefir! kefir! kefir!

(om igjen, antall ganger etter behov. De går lenge. Sola beveger seg fra vest til øst. De kommer til et langt gjerde. De ser til venstre og til høyre, men kan ikke se slutten av gerdet på noen av sidene.)

LØ: Hvis vi følger gjerdet, kommer vi sikkert til en port og en vei som fører et sted? Til der det bor noen, kanskje?

(Han løfter armen og peker til venstre langs gjerdet, blir usikker, snur seg, peker motsatt vei, blir usikker igjen, blir stående og klø seg i hodet. Svakt, men økende kommer det operamusikk fra bakgrunnen, gjerne den samme som i Berits forestilling fra kvelden før.)

Berit: - *(På båsen: Hvilken vei skal LØ gå? Trykk på pilen i den retningen musikken kommer fra, og så får vi se om LØ finner en port i gjerdet. Hvis du ikke får det til, kan du få et lite tips her (knapp) Trykk på knappen: sitat fra 2.2; «LØ: rett fram, sa han, så langt det går og til venstre når vi hører opera.»*

Begge: - Mø-mø-mø-mø/En liter kefir og hjemmebakt brø'/mø-mø-mø-mø/nå må vi få gress ellers blir vi helt dø'/ en-to-tre-fir/kefir! kefir! kefir!

(Går langs gjerdet til de kommer til en port som er låst med en stor hengelås. Den voktes av en beskjegget, australsk vanddrage. Har lang hale som krummer seg i spiral. (Løsning: Trekke i halen, hente nøkkelen inne i gapet, komme seg ut igjen før gapet klapper igjen. Hvert forsøk som mislykkes gjør at halen blir en meter kortere/da må nøkkelen hentes ut av gapet på dragen desto fortere i neste forsøk. I virkeligheten blir de som prøver å hente ut nøkkelen, men ikke klarer det, spist i første forsøk.)

Dragen : *(Vokter porten, og er lenket fast) - Hallo, Mate. Hvorhen behager de vandrende å vandre, montro?*

LØ *(hvisker til Berit)* Hva sier han?

Berit *(hvisker tilbake)* Han spør hvor vi skal

LØ Vi skal, vi skal...gjennom porten.

Dragen: Har de velærverdige vandrere, et eneste lite sekund, tenkt over hvorfor det er et gjerde her, og hvorfor porten er låst?

LØ: - Nei, vi har vel kanskje ikke det, nei...

Dragen: Kanskje de som bygget gjerdet, og låste porten, ville at gjerdet skulle være høyt og porten låst, som det skrevet står, Har I tenkt på det,

HÆ!!! Og enn videre, kjære dere mine nyervervede hjertevenner, har det vederfare Eder å ofre en tanke på at det er noe som heter hunger?

LØ – (*Hvisker, til Berit*) Hva sier'n. Hva mener han med det han sier?

Berit (*hvisker tilbake*) – Han spør om vi er sultne, tror jeg.

LØ –Ja, vi er sultne. Vi hr ikke spist noe siden å går kveld.

Dragen: – Er dere sultne? (*Brøler*) Men hva tror dere jeg er, da, HÆ!?!?! Her har jeg stått i fem hundre år og ventet. Bare en og annen seig kanin som ikke klarte å hoppe over gjerdet har jeg hatt å tygge på. Hør hvor det piper i magen min (*pi-i-i-p. Dragen ruller ut halen, åpner gapet for fullt, brøler og hopper fram for å fange dem, men blir stoppet av lenka. LØ og Berit klarer å trekke seg utenfor rekkevidde.*)

Berit: (*så bare LØ hører*) - Så du inni gapet hans?

LØ: – For noen svære tenner. Både utenpå og inni. Jeg blir helt skvetten. Har han tenkt å spise oss?

Berit: Nøkkelen

Dragen: (*innsmigrende*) Kom næmere, da, vesle gokua, og du min lille møre hjertevenn-gutt. Ba-a-a re kom næmere, mater, så vi kan bli litt bedre kjent med hverandre...Lekkerbisknene mine...

Berit (*i båsen*) – Så dere det jeg så? FØRST så ruller han ut hele den lange halen. DERETTER åpner han gapet og brølte. Og der, inne i gapet hans, ligger nøkkelen. La oss se på reprisen:

Dragen (*i reprise*):...Bare en og annen kanin som ikke klarte å hoppe over gjerdet har jeg hatt å tygge på! (*Brøler*)

Berit (*i båsen*): Se nå (*Stillbilde inn i gapet på dragen, zoomer, der ligger en gyllen nøkkel*). Kan vi lure dragen? (*Kjører musepill bak dragen, drar*

ut halen, gapet åpner seg, zoom inn på nøkkelen). Vil du hjelpe oss?

Men vær rask, ellers blir LØ spist...

(Spill, til brukeren klarer det.)

Dragen : *(Tror den har klart å spise lekkerbisknene, velter seg over på magen for å sovne, løfter på et øyelokk, og ser...).*

LØ: Jippy, vi klarte det! Tusen takk, Tusen takk!!!

(Han løper mot låsen med nøkkelen i handa)

Berit:Skynd deg nå, dragen oppdager snart at han ikke har oss i magen.

Dragen: *(det piper i magen til Dragen) Hø? (Så går det opp for han at LØ og Berit har klart å åpne låsen, og lukker opp porten. Han kommer seg på føttene og bykser mot dem. LØ klarer såvidt å smekke igjen porten, men Dragen hiver seg mot den med full kraft, og det knaker...)*

LØ: Han slipper inn! Det finnes ikke noe sted å gjemme seg!

Berit:Hm-Mø...Der falt porten. Det ser ikke bra ut...

Kenguruene; *(Off: sproing – sproing - sproing - sproing)*

Kenguru 1: *(hopper inn i bildet og stopper):* heisan-sveisan, hopp inn!
(Holder ut mageposen)

Kenguru 2: *(hopper inn i bildet og stopper:)* Og du'a-kua. Skal du stå og glo til løva faller,eller? Kom igjen, kefir! Før dragen biter deg i magen?
(Berit klatrer ombord. Sproing – sproing - sproing - sproing.

Dragebrølene kommer mer og mer i bakgrunnen.)

LØ: Hurra-ha-ha-ha, vi ble-ble-red-hed-he-he-det!

Berit:Så ve-ve-vett du det. Sånn er Au-au-au-au-australia.

(Slutt på reisen til Australia)